

NORGES
SILDESALGSLAG330
2007/14133 22
Telefaks

Til : Fiskeridirektoratet Att : Anne Kjos Veim
Telefaks nr.: 55 23 80 90 Sider : 5
Dato : 05.11.2007 Fra : Johannes Nakken
Emne : Høring om problemstillinger og prinsipper i reguleringer av fisket i
2008

Vi viser til høringsbrev om saken datert 05.10.07

Norges Sildesalgslag (NSS) vil avgrense sine kommentarer til spørsmålene om agnkvoter og kvotebank-kvotefleksibilitet.

NSS vil vise til at det i kvoteavtalene for fiske av norsk vårgytende sild og kolmule i 2008 er åpnet for kvotefleksibilitet ved årsskiftet. I de aktuelle fiskerier bør det derfor legges tilrette for kvotefleksibilitet ved at 10 % av gruppekvoter overføres/forskutteres ved årsskiftet 2008/2009 slik det er foreslått for sei nord for 62° N. Norges Sildesalgslag mener kvotefleksibiliteten må gjøres gjeldende på fartøynivå for å få ønsket effekt, og vi tar gjerne på oss oppgaven med å administrere ordningen på fartøynivå. Vi viser ellers til vedlagt brev datert 15.12.05 til Fiskeri- og Kystdepartementet om saken.

NSS sine synspunkt til ordningen med agnkvoter er referert i vedlagt brev til Fiskeri- og Kystdepartementet datert 05.08.05. NSS ser ikke spørsmålet om agnkvote som en problemstilling vedrørende linefiske i sin alminnelighet, og om tilgang til agn, men som subsidiering av agn.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Johannes Nakken
Johannes Nakken

Knud Torgnes
Knud Torgnes

NORGES
SILDESALGSLAG

Det Kgl. Fiskeri- og Kystdepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

Att.: Ekspedisjonssjef Johan H. Williams

Bergen, 15. desember 2005

KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Norges Sildesalgslag deltar med observatør i møtene i den Pelagiske RAC. På siste arbeidsgruppemøte ble reguleringene for 2006 gjennomgått. For de fleste fiskerier var det et sterkt ønske om at det måtte legges inn en 10 % kvotefleksibilitet over årsskiftet. I dette ligger at et moderat overfiske må kunne trekkes på påfølgende års kvote, likedan må en mindre rest kunne legges til neste års kvote.

Fra Norges Sildesalgslags side er det ved en del anledninger luftet spørsmålet om lignende fleksibilitet kunne legges inn i de norske reguleringene. Spørsmålet har også vært drøftet i lagets styre, uten at en har konkludert på hva en vil anbefale. Utviklingen nå de siste ukene før jul har sterkt synliggjort behovet for en slik fleksibilitet. Fokus på refordeling har vært sterkt hos både myndigheter og utøvere i en lengre periode. Kystfiskernes kvote av NVG-sild måtte refordelles den 5.12.05, to SUK-fartøyer ble sendt ut etter loddtrekning for å ta en minimal restkvote på makrell. Et begrenset antall fartøyer fra trål-, ringnot- og SUK-gruppen ble trukket ut for å ta restkvoter på 150 tonn nordsjøisild hver. Tre trålfartøyer er nylig trukket ut for å fiske restkvote på NVG-sild. Denne refordelingen kommer så sent at fartøyene vil ha problemer med å få gjennomført fisket og rekke hjem til jul. Refordelingsproblematikken legger beslag på mye kapasitet både hos salgslag, faglag, norske myndigheter og ikke minst skaper den sterk usikkerhet blant utøverne.

En kvotefleksibilitet over årsskiftet kan i prinsippet legges inn på tre nivåer : totalkvote, gruppekvote eller fartøyskvote. Vi er selvsagt oppmerksom på at fleksibilitet på totalkvotenivå må avtales med de land vi har kvoteavtale med.

Fordelen for norske myndigheter med å ha en fleksibilitet på totalkvoten ligger i at en kan legge på plass reguleringene 1. januar og la de gjelde året ut. Alle småjusteringer for å treffe totalkvote eller gruppekvote vil falle bort. Finjusteringen tar en ved å saldere mot neste års kvote. Refordelingsproblematikken vil bli avgrenset til de tilfeller hvor en har alvorlig svikt i forutsetningene for et fiske slik at en står i fare for å havne utenfor den avtalte overføringsmulighet. Det er fremdeles fiskerier hvor en fisker på gruppekvote med sterk overregulering på fartøynivå. Vi observerer en voldsom aktivitet fra Fiskeridirektoratets side når fisket går mot slutten. Dette for å treffe så nært som overhodet mulig i forhold til den avsatte gruppekvote. Ved en viss

fleksibilitet på totalkvotenivå kan en også ha et litt mer avslappet forhold til gruppekvoter. Finjusteringen kan som sagt taes når en regner ut neste års kvote på gruppen. På fartøykvotenivå vil fordelingen med en viss fleksibilitet være at en slipper å ta en egen tur for å fiske små restkvoter. Vi har riktignok slumpfiskeordningen som for en del vil ivareta dette hensynet, men vi mener likevel at det å kunne overføre mindre restkvoter til påfølgende år vil ha en positiv, kostnadsdempende effekt for flåten. Likeledes vil fartøyet slippe inndragning av overkvote kvantumet dersom en holder seg innenfor den avtalte fleksibilitet.

Refordelingsinstituttet skaper sterk uro og mye frustrasjon i flåten. Mannskapet kan ikke vite om de er ferdige for året før alle total- og gruppekvoter er tatt. Fartøyene har stadige dilemma om de skal tørre å gå på verksted for å starte vedlikehold og reparasjon, og plutselig kan der komme mulighet for en tilleggskvote. Det at fartøyene slipper å gå ut for å ta små restkvoter, skal i prinsippet også medføre at det samlede overfisket skal gå ned.

Kvotefleksibilitet på fartøynivå vil medføre at inndradde midler for overkvote kvantum vil bli praktisk talt borte. Dette er etter vår oppfatning fiskemes midler uansett, så det å ja være å dra det inn i første instans må fullt ut kompensere bortfallet av en ekstra betaling på basis av inndradde midler. For Norges Sildesalgslags vedkommende vil dette sannsynligvis også medføre at kontrollvirksomheten vår må finansieres innenfor den ordinære lagsavgiften, og ikke med basis i inndradde midler. Fordelen for det enkelte medlem må vi likevel forutsette er såpass store at de vil overskygge de ekstra utfordringer som laget vil bli stilt overfor. Å ha kontroll med det enkelte fartøys kvote når kvantum skal trekkes eller legges til, vil for Norges Sildesalgslags side kun medføre en svært moderat ekstrabelasting.

Norges Sildesalgslag er oppmerksom på at spørsmålet om kvotefleksibilitet over årsskiftet i stor grad vil være et faglagsspørsmål. Vi ser imidlertid såpass mange omsetningsmessige implikasjoner at vi likevel velger å ta opp spørsmålet. Vi vil ikke gjøre krav på å ha tenkt gjennom alle konsekvenser av et slikt system. Dette brevet må derfor først og fremst betraktes som en oppfordring til norske myndigheter sammen med fiskemes organisasjoner å utrede dette spørsmålet nærmere. Problemstillingene er imidlertid avgrensede slik at et slikt utredningsarbeid må kunne gjennomføres innen rimelig tid.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Johannes Nakken
Johannes Nakken

Kopi: Fiskeridirektøren
Norges Fiskerilag
Fiskebåtredernes Forbund
Sør-Norges Trålerlag

NORGES
SILDESALGSLAG

Telefaks

Til : Fiskeri- og Kystdepartementet
Att : Jan Fredrik Danielsen
Telefaks nr.: 22249585 Sider : 2
Dato : 08.05.2006 Fra : Johannes Nakken
Emne : Uttalelse til rapport om evaluering av agnkvoteordningen

Norges Sildesalgslag viser til Deres høringsbrev datert 24.03.06 om nevnte sak.

Styret i laget har gjort vedtak om slik uttalelse:

*Norges Sildesalgslag (NSS) har ingen merknader til at norske myndigheter av samfunnsøkonomiske grunner har et ønske om å subsidiere agn til fiskere som driver linefiske. NSS finner det imidlertid prinsipielt uheldig at det stilles til disposisjon kvoter for å finansiere gode formål uten at dette har direkte nytte for de fiskerne som ellers ville fått inntektene fra fiske. Denne gangen er det agnkvoter for å subsidiere lineflåten, en annen gang kan det være andre gode formål som skal finansieres. Vi mener det må være riktig at norske myndigheter gjør selvstendige beslutninger om eventuell støtte til gode formål, men disse formål må da støttes med direkte bevilgninger fra det ordinære statsbudsjettet, og ikke med en fiskekvote som foringer inntektsgrunnlaget for andre.

NSS vil vise til at fiskerne har rett til å fiske agn til eget forbruk, når de avstår fra dette synes vi det er merkelig at det skal legges til rette for en alternativ ordning hvor det er andre som skal fiske agn til subsidierte priser.

Vi deler ikke synspunktet om at tapet i sildesektoren er marginalt, dette er et reelt tap. I evalueringsrapporten kap. 7.3 tabell fire framgår det at den økte verdien ved linefiske, kontra bruk av andre redskaper, er større en subsidie elementet som ligger i agnkvoteordningen. En må da konkludere med at de økte driftsutgiftene som følger av å kjøpe agn til markedspris dekkes av prisgevinsten som oppnåes ved denne driftsformen.

- NSS mener at kvoter ikke skal benyttes til subsidiering av andre driftsformer.
- NSS mener det er galt å akseptere ordninger som innebærer en omvendt auksjon hvor fiskerne skal konkurrere om å fiske kvoter til lavest mulig pris.
- NSS mener det er galt å finansiere "gode formål" med fiskekvoter, oljekvoter, kraftkvoter eller lignende. Subsidier bør bevilges direkte over aktuelle poster i statsbudsjettet.

NSS ber om at ordningen med tildelig av egne agnkvoter til Fiskernes Agnforsyning S/L blir avvirket, og at myndighetene gjeninnfører ordningene med agntilskudd dersom en mener det er særlig grunner til å stimulere dette fisket av samfunnsøkonomiske grunner. "

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Johannes Nakken
Johannes Nakken

Knut Torgnes
Knut Torgnes